

Cesta k velikosti

Jan 13:

1 Před velikonočním svátkem Ježíš věda, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa přešel k Otci, protože miloval své, kteří byli ve světě, miloval je až do konce. 2 Během večere, když již Dábel vložil do srdce Judy Šimona Iškariotského, aby jej vydal, 3 Ježíš, vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, 4 vstal od večere a odložil své šaty, vzal lněné plátno a přepásal se. 5 Potom nalil do umyvadla vodu a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, kterým byl přepásán. 6 Přišel k Šimonovi Petrovi. Ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ 7 Ježíš mu odpověděl: „Co já činím, nyní nevíš, potom však to poznáš.“ 8 Petr mu řekl: „Nikdy mi nebudeš mýt nohy!“ Ježíš mu odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nemáš se mnou podíl.“ 9 Šimon Petr mu řekl: „Pane, pak tedy nejen mé nohy, ale i ruce a hlavu!“ 10 Ježíš mu řekl: „Kdo je vykoupán, nepotřebuje než umýt nohy, neboť je celý čistý. I vy jste čisti, ale ne všichni.“ 11 Věděl totiž, kdo ho vydává. Proto řekl: „Ne všichni jste čisti.“ 12 Když jim umyl nohy a vzal si své šaty, opět zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám učinil? 13 Vy mne nazýváte Učitelem a Pánem a dobře pravíte; jsem jím. 14 Jestliže tedy já, Pán a Učitel, jsem vám umyl nohy, i vy si máte navzájem umývat nohy. 15 Dal jsem vám příklad, abyste i vy činili, co jsem já učinil vám. 16 Amen, amen, pravím vám, otrok není větší než jeho pán, ani apoštol větší než ten, kdo ho poslal.

- Umývání nohou byla podřadná práce pro otroky.
- V božím království je vše naopak: síla, moc a schopnosti jsou dány ke službě ostatním a nejsou uctívány jako v tomto světě.

Filipským 2:

1 Je-li tedy nějaké povzbuzení v Kristu, je-li nějaké potěšení lásky, je-li nějaké společenství Ducha, je-li nějaký soucit a slitování, 2 naplňte mou radost a smýšlejte stejně, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, 3 nic nedělejte ze soupeření ani z ješitnosti, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe. 4 Nevěnujte pozornost každý jen vlastním zájmům, nýbrž každý i zájmům těch druhých. 5 Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. 6 Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, 7 nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě člověka, 8 ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži. 9 Proto ho také Bůh povýšil nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno, 10 aby se ve jménu Ježíše sklonilo každé koleno; ti, kdo jsou na nebi i na zemi i pod zemí, 11 a k slávě Boha Otce aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

- Sám náš Pán slavně zvítězil tím, že se vzdal všeho.
- Svoje postavení si nezískal svou mocí jako stvořitel, ale zasloužil si je – ukázal, že je ho hoden (Zj.5:1-10).
- Stal se nejvyšším tak, že sám sebe učinil nejnižším - stal služebníkem všech a všem tím ukázal, že je tím nejlepším možným vládcem, silným a soucitným králem vesmíru.
- To je jediná cesta k velikosti a postavení v božím království.

Marek 10:

35 Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: „Učiteli, chceme, abys nám učinil, o cokoli tě požádáme.“ 36 On pak jim řekl: „Co chcete, abych vám učinil?“ 37 Oni mu řekli: „Dej nám, abychom se ve tvé slávě posadili jeden po tvé pravici a jeden po tvé levici.“ 38 Ježíš jim řekl: „Nevíte, co žádáte. Můžete pít kalich, který já piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?“ 39 Oni mu řekli: „Můžeme.“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, budete pít a křtem, kterým já jsem křtěn, budete křtěni. 40 Není však má věc, dát někomu usednout po mé pravici nebo levici, ale usednou tam ti, pro které je to připraveno.“ 41 Když to uslyšelo těch deset, začali být na Jakuba a Jana rozmrzelí. 42 Ježíš si je zavolal a řekl jim: „Víte, že ti, kteří se zdají být vládci pohanů, panují nad nimi a jejich velcí nad nimi vykonávají svou svrchovanou moc. 43 Avšak ne tak je tomu mezi vámi, ale kdo by se chtěl mezi vámi stát velkým, bude vaším služebníkem; 44 a kdo by chtěl být mezi vámi první, bude otrokem všech. 45 Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal posloužit, ale aby posloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

- V tomto světě mocní získávají výhody na úkor slabších.
- Cesta k velikosti v božím království je v ochotě vzdát se sama sebe a dát přednost druhým.
- Moc a schopnosti jsou jeho dary ke společnému prospěchu – on nám v pravý čas dá co potřebujeme.
- To co mám a umím nemám kvůli sobě, ale kvůli ostatním.

1 Korintským 9:

19 Neboť ačkoliv jsem ode všech svoboden, učinil jsem se otrokem všech, abych jich co nejvíce získal. 20 A stal jsem se Židům jako Žid, abych Židy získal. Těm, kteří jsou pod Zákonem, byl jsem jakoby pod Zákonem -- i když sám nejsem pod Zákonem -- abych získal ty, kteří jsou pod Zákonem. 21 Těm, kteří jsou bez Zákona, byl jsem jakoby bez Zákona, abych získal ty, kteří jsou bez Zákona, i když nejsem bez zákona Božího, nýbrž jsem podroben zákonu Kristovu. 22 Pro slabé jsem se stal jakoby slabý, abych získal slabé; všem jsem vším, abych zachránil aspoň některé. 23 Všechno činím kvůli evangeliumu, abych se stal jeho spoluúčastníkem.

- Apoštol Pavel se pokládal za služebníka všech a šel cestou sebezapření.
- Potřeby druhých nadřazoval svými přáními ačkoli ho často odmítali a pomlouvali.
- Měl na mysli to co slouží druhým – to bylo jeho chápání evangelia.
- Pokud chceme mít účast na evangeliumu, tak musíme činit totéž.

Efezským 5:

21 Podřizujte se jeden druhému v báni před Kristem: 22 Ženy, podřizujte se svým mužům jako Pánu, 23 neboť muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou církve; on je zachráncem těla. 24 Ale jako církev je podřizena Kristu, tak i ženy ve všem svým mužům. 25 Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal, 26 aby ji posvětil, když ji očistil vodní koupelí v slovu, 27 aby sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrny ani vrásky ani čehokoliv takového, ale byla svatá a bezúhonná.

- V božím království budujeme jeden druhého – neuplatňujeme svá práva a nevyužíváme své „postavení“.
- Vzájemný vztah je dán společným prospěchem a jednotlivé role vyplývají z našich obdarování a schopností.
- Každý dělá to k čemu je nejlépe disponován a hledá příležitosti pro uplatnění svých obdarování.
- Muži nemají panovat, ale vydat se své ženě
- V různých podmínkách to vypadá různě, ale vždy jde o společné vítězství, společnou radost a společný cíl.